Bài Sáu

Các em của Christ, Đấng là Con trưởng của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: 2 Sa. 7:12a, 14a; La. 1:3-4; 8:28-30; Hê. 2:10-12; 1 Cô. 15:31, 36

I. "Ta sẽ dấy lên dòng giống con…. Ta sẽ là Cha người, và người sẽ là con Ta"—2 Sa. 7:12a, 14a:

A. Lời này tương ứng với lời của Phao-lô trong La Mã 1:3-4, nói về Christ là dòng giống Đa-vít, được minh định là Con Đức Chúa Trời trong nhân tính Ngài trong sự phục sinh.

B. Ý nghĩa nội tại của 2 Sa-mu-ên chương 7 là Đức Chúa Trời Tam Nhất đang tác thành chính Ngài trong tính tam nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết của Ngài vào dân được chọn của Ngài.

C. Theo Hê-bơ-rơ 1:5b, là câu trích 2 Sa-mu-ên 7:14a, thì dòng giống của Đa-vít là Christ, tức Con trưởng của Đức Chúa Trời, Đấng có cả thần tính lẫn nhân tính—Hê. 1:5a, 6.

D. *Dòng giống con* trong 2 Sa-mu-ên 7:12a và *con Ta* trong câu 14a ngụ ý rằng dòng giống Đa-vít sẽ trở thành Con Đức Chúa Trời, tức là một dòng giống phàm nhân sẽ trở thành Con thần thượng—La. 1:3-4.

E. Điều này ngụ ý rằng ý định của Đức Chúa Trời trong gia tể Ngài là làm cho chính Ngài trở thành người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách.

F. Lời này về việc dòng giống Đa-vít trở thành Con Đức Chúa Trời được tiếp nối và phát triển mạnh mẽ trong Tân Ước—Mat. 22:41-45; Khải. 22:16.

II. Trong Công vụ các Sứ đồ chương 13, Phao-lô nói rằng từ dòng giống của Đa-vít, "Đức Chúa Trời đã theo lời hứa mà đem đến cho dân Israel một Đấng cứu rỗi là Jesus" (c. 23), và "Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm hoàn toàn lời hứa này…bởi việc khiến Jesus sống dậy, như cũng có chép trong Thi thiên thứ nhì: 'Con là Con Ta, ngày nay Ta đã sinh Con'" (c. 33):

A. Trong các câu 32 và 33, chúng ta thấy rằng Christ là Con trưởng của Đức Chúa Trời đã được hứa cho các tổ phụ, và Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm lời hứa này bằng cách khiến Jesus sống dậy.

B. Phục sinh là sự sinh ra đối với con người Jesus:

1. Ngài đã được Đức Chúa Trời sinh ra trong sự phục sinh để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời giữa nhiều em—La. 8:29.
2. Ngài vốn là Con độc sinh của Đức Chúa Trời từ cõi đời đời—Gi. 1:18; 3:16.
3. Sau khi nhục hóa, qua sự phục sinh, Ngài đã được Đức Chúa Trời sinh trong nhân tính Ngài để là Con trưởng của Đức Chúa Trời—Hê. 1:6.

C. Phao-lô có thể thấy sự phục sinh của Chúa trong Thi Thiên 2:7: "Con là Con Ta; Ngày nay Ta đã sinh Con":

1. Phao-lô áp dụng từ *ngày nay* cho ngày phục sinh của Chúa.
2. Điều này có nghĩa là sự phục sinh của Christ là sự sinh ra của Ngài để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời.
3. Jesus, Con Loài người, đã được sinh ra để làm Con Đức Chúa Trời qua việc được làm cho sống dậy từ kẻ chết; do đó, Đức Chúa Trời khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết có nghĩa là Ngài sinh ra Jesus để làm Con trưởng của Ngài—Công. 13:33.

D. Qua sự nhục hóa, Con độc sinh của Đức Chúa Trời đã mặc lấy nhân tính và trở thành Thần–nhân (Gi. 1:14, 18; Lu. 1:35); rồi trong sự phục sinh, Thần–nhân này đã được Đức Chúa Trời sinh ra làm Con trưởng của Ngài (Công. 13:33; Hê. 1:6; La. 8:29):

1. Trước sự nhục hóa, Con độc sinh của Đức Chúa Trời không có bản chất phàm nhân; Ngài chỉ có bản chất thần thượng.
2. Trong sự phục sinh, Con trưởng của Đức Chúa Trời có bản chất phàm nhân cũng như bản chất thần thượng.

E. Qua sự phục sinh của Ngài, Christ đã được sinh ra để làm Con trưởng, và đồng thời tất cả tín đồ của Ngài cũng được sinh ra để làm nhiều con của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:3; Hê. 2:10:

1. Trong số nhiều con này, chỉ có Con trưởng là Con độc sinh của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:3; Hê. 2:10.
2. Con độc sinh này của Đức Chúa Trời, trong nhân tính phục sinh của Ngài, cũng là Con trưởng của Đức Chúa Trời—La. 8:29.
3. Con trưởng này có cả thần tính lẫn nhân tính, còn chúng ta, các tín đồ của Ngài như là nhiều con của Đức Chúa Trời, cũng sở hữu cả bản chất phàm nhân lẫn bản chất thần thượng—2 Phi. 1:4.

III. *Dòng giống Đa-vít trở thành Con Đức Chúa Trời* nói lên tiến trình Christ được minh định là Con trưởng của Đức Chúa Trời bởi sự phục sinh—2 Sa. 7:12-14a; La. 1:3-4; Mat. 22:45; Khải. 22:16:

A. Phao-lô nói ông được biệt riêng cho phúc âm của Đức Chúa Trời ~~về~~ liên quan đến Con Đức Chúa Trời; điều này hàm ý rằng phúc âm của Đức Chúa Trời là phúc âm về quyền làm con vì thực tại của Thân thể Đấng Christ—La. 1:1, 3-4; 8:28-30; 12:5.

B. La Mã 1:3-4 là sự ứng nghiệm lời tiên tri theo hình bóng trong 2 Sa-mu-ên 7:12-14a, mặc khải huyền nhiệm về việc Đức Chúa Trời trở thành người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách:

1. Bởi sự nhục hóa, Christ, Con độc sinh của Đức Chúa Trời trong thần tính Ngài (Gi. 1:18), đã mặc lấy xác thịt, bản chất phàm nhân, là điều không liên quan gì đến thần tính; trong nhân tính Ngài, Ngài không phải là Con Đức Chúa Trời:
   a. Trong nhân tính Ngài, Jesus là dòng giống Đa-vít, một dòng giống phàm nhân thuộc về thọ tạo cũ (người cũ—La. 6:6) của Đức Chúa Trời—Côl. 1:15b.
   b. Là dòng giống Đa-vít trong nhân tính Ngài, khi Christ chết trên thập tự giá, Ngài đã đóng đinh người cũ cùng với thọ tạo cũ, hủy diệt ma quỷ, định tội cho tội trong xác thịt, và phán xét thế giới—La. 6:6; Hê. 2:14; La. 8:3; 2 Cô. 5:21; Gi. 3:14; 12:31.
2. Trong sự phục sinh, nhân tính Ngài đã được thần hóa, "con hóa", nghĩa là Ngài đã trở thành Con Đức Chúa Trời không chỉ trong thần tính mà cũng trong nhân tính Ngài—La. 1:3-4:
   a. Trong sự phục sinh, Ngài được minh định là Con Đức Chúa Trời, được làm cho trở nên Con trưởng của Đức Chúa Trời, sở hữu cả thần tính lẫn nhân tính—8:29.
   b. Sự đóng đinh là cách tốt nhất để Ngài được minh định, vinh hóa, phục sinh:
      (1) Nếu một hạt giống chết đi bằng cách được chôn vào đất thì cuối cùng nó sẽ nảy mầm, lớn lên và ra hoa, vì sự vận hành của sự sống trong hạt giống được kích hoạt ngay lúc nó chết—Gi. 12:23-24.
      (2) Thần tính, tức Linh của sự thánh biệt, trong Christ trở nên công hiệu trong sự chết của Ngài, và trong sự phục sinh, Ngài "ra hoa" là Con Đức Chúa Trời.
      (3) Theo xác thịt của Ngài, Ngài đã bị đóng đinh, nhưng theo Linh của Ngài, Ngài đã được làm cho mạnh mẽ, rất năng động, để đặt thần tính vào trong nhân tính của

Christ nhằm làm cho nhân tính ấy trở nên thần thượng; đây là ý nghĩa của việc minh định, và đây là con hóa—1 Phi. 3:18.

c. Nhân tính của Christ đã được minh định, đánh dấu, nâng cao, bởi Linh của sự thánh biệt, tức thần tính của Christ, vào trong thần tính; bằng cách này, nhân tính của Christ được nâng cao vào trong thần tính, tức là Christ được sinh lại trong nhân tính Ngài để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời—Công. 13:33:

(1) Christ là Đấng đầu tiên được tái sinh trong sự phục sinh—La. 8:29:

(a) Nhân tính Ngài được sinh ra trong bụng mẹ Ngài; nhân tính đó là phàm nhân, không thể được xem là Con Đức Chúa Trời mà chỉ là Con Loài người.

(b) Sự phục sinh của Christ đã nâng cao nhân tính Ngài và đặt thần tính Ngài vào trong nhân tính này; vì vậy bởi sự phục sinh này, nhân tính Ngài đã được sinh lại để trở thành một phần của Con Đức Chúa Trời.

(2) Nguyên mẫu là Con trưởng của Đức Chúa Trời, và sự tái sản sinh là nhiều con của Đức Chúa Trời, tức các chi thể của nguyên mẫu, để trở nên Thân thể Ngài, là điều tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới—1 Phi. 1:3.

IV. *Dòng giống Đa-vít trở thành Con Đức Chúa Trời* nói lên tiến trình chúng ta được minh định là nhiều con của Đức Chúa Trời bởi sự phục sinh—Hê. 2:10-11:

A. Christ đã được minh định là Con Đức Chúa Trời rồi, nhưng chúng ta vẫn đang trong tiến trình minh định, tiến trình được con hóa, được thần hóa—La. 8:28-29.

B. Sự sống của Con Đức Chúa Trời đã được cấy vào linh chúng ta—c. 10:

1. Bây giờ chúng ta, giống như hạt giống được gieo vào đất, phải trải qua tiến trình chết và phục sinh—Gi. 12:24-25.

2. Điều này khiến người bề ngoài bị thiêu hủy, nhưng làm cho sự sống bề trong có thể lớn lên, phát triển, và cuối cùng ra hoa; đây là sự phục sinh—1 Cô. 15:31, 36; 2 Cô. 4:10-12, 16.

3. Càng lớn lên trong sự sống để được biến đổi trong sự sống, chúng ta càng được minh định là các con của Đức Chúa Trời:

a. Để lớn lên, chúng ta cần có một lòng xoay về Chúa và một lòng thuần khiết đối với Ngài—3:16, 18; Mat. 5:8; 2 Ti. 2:22.

b. Để lớn lên, chúng ta cần ăn sữa tinh thuần và thức ăn cứng là lời—1 Phi. 2:2; Hê. 5:12-14.

c. Để lớn lên, chúng ta cần sự tưới mát của các chi thể có ân tứ—1 Cô. 3:6b; Gi. 7:37-39; Châm. 11:25.

d. Qua mọi điều trong hoàn cảnh và bởi những thất bại của chúng ta, bản ngã xấu xí của chúng ta bị phá đổ, và Chúa có cơ hội lớn hơn để hành động bên trong chúng ta—La. 8:28-29.

e. Một ngày kia tiến trình này sẽ được hoàn tất, và chúng ta sẽ giống như Christ, Con trưởng của Đức Chúa Trời, trong linh, hồn, và thân thể mình cho đến đời đời —1 Gi. 3:2; La. 8:19, 23; *Thánh ca* 948, phiên khúc 2.

C. Trong sự phục sinh, Christ trong nhân tính Ngài đã được minh định là Con Đức Chúa Trời, và bởi sự phục sinh như vậy, chúng ta cũng đang trong tiến trình được minh định là các con của Đức Chúa Trời—La. 8:11:

1. Tiến trình chúng ta được minh định, con hóa, thần hóa, là tiến trình phục sinh với bốn phương diện chính—thánh hóa, biến đổi, đồng hóa và vinh hóa—La. 6:22; 12:2; 8:29-30.

2. Chìa khóa cho tiến trình minh định là sự phục sinh, tức là Đấng Christ nội cư như Linh làm cho sống dậy, Linh minh định, quyền năng sự sống trong linh chúng ta—Gi. 11:25; La. 8:10-11; Công. 2:24; 1 Cô. 15:36; 5:4:

a. Chúng ta khẩn thiết cần học cách bước đi theo Linh, vui hưởng và kinh nghiệm Linh minh định—La. 8:4, 14.

b. Càng chạm đến Linh, chúng ta càng được thánh hóa, biến đổi, và vinh hóa để trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ nhằm tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới—1 Cô. 12:3; La. 10:12; 8:15-16; Ga. 4:6

V. Mục đích của Đức Chúa Trời là sản sinh nhiều em ~~cho~~ của Con trưởng của Ngài để biểu lộ Ngài:

A. La Mã 8:29 cho biết rằng Đức Chúa Trời đã tiền định chúng ta để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Ngài có thể làm "Con trưởng giữa nhiều anh em."

B. Một sự thật tuyệt diệu là Con trưởng có nhiều em—Mat. 28:10; Gi. 20:17.

C. Christ là Con trưởng với thần tính và nhân tính, còn chúng ta là nhiều em của Ngài với nhân tính và thần tính; cả Con trưởng lẫn nhiều con đều được sinh ra trong sự phục sinh bởi cùng một Cha là Đức Chúa Trời.

D. Hê-bơ-rơ 2:11 chép: "Đấng thánh hóa lẫn những người đang được thánh hóa đều ra từ một Cha, bởi cớ ấy mà Người không xấu hổ khi gọi họ là anh em."

E. Con trưởng là nguyên mẫu, còn chúng ta là sự sản sinh hàng loạt; Christ là kiểu mẫu, khuôn mẫu, gương mẫu, và Đức Chúa Trời đã đặt chúng ta vào trong Ngài để chúng ta có thể được đúc theo hình ảnh của Ngài.

F. Là nhiều em của Ngài, hiện nay chúng ta đang trong tiến trình trưởng thành, được đồng hóa theo hình ảnh của Ngài.

G. Hê-bơ-rơ 2:12, một câu trích từ Thi Thiên 22:22, chép: "Tôi sẽ công bố danh Ngài cho anh em Tôi; giữa Hội thánh, Tôi sẽ hát thánh ca ngợi khen Ngài."

H. Theo Hê-bơ-rơ 2:12, Hội thánh là một kết cấu tập thể gồm các em của Con trưởng Đức Chúa Trời với hai bản chất và hai sự sống kết hợp và hòa quyện.

© 2026 Living Stream Ministry